

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

**BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR****SALİH SAVRAN BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2018/12600
Karar Tarihi : 28/1/2021

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN
Üyeler : Hicabi DURSUN
Muammer TOPAL
Recai AKYEL
Selahaddin MENTEŞ
Raportör : Zehra GAYRETLİ
Başvurucu : Salih SAVRAN
Vekili : Av. Cemal ŞEKER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, kararın sonucunu değiştirebilecek nitelikteki bir iddiaya ayrı ve açık yanıt verilmemesi nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 14/5/2018 tarihinde yapılmıştır.
3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.
4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.
5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık görüş bildirmemiştir.

III. OLAY VE OLGULAR

7. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekilde ilgili olaylar özetle şöyledir:

8. Başvurucu, Eskişehir'in Mihalıççık ilçesi sınırları dâhilinde bulunan maden arama sahası için tarafına işletme ruhsatı verilmesi talebiyle Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı Maden İşleri Genel Müdürlüğüne (Genel Müdürlük) müracaat etmiştir.

9. Başvurucunun talebi kabul edilerek ilgili mevzuat uyarınca işletme ruhsat bedelinin ödendiğine ve vadesi geçmiş borcun bulunmadığına dair mali belgelerin üç ay içinde Genel Müdürlüğe teslim edilmesi gerektiği, belgelerin zamanında teslim edilmemesi hâlinde idari para cezası uygulanacağı hususu Genel Müdürlüğün 25/8/2016 tarihli yazısında belirtilmiştir.

10. Genel Müdürlüğün anılan yazısı başvurunun "*Ceyhun Atuf Kansu Caddesi...Balgat/Çankaya/Ankara*" adresine tebliğe çıkarılmış, tebligat evrakında da bu adresin Merkezî Nüfus İdare Sistemi (MERNİS) kayıtlarından alındığı belirtilmiştir.

11. Tebligatın 11/2/1959 tarihli ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 21. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre 8/9/2016 tarihinde yapıldığı, anılan tarih üzerinden üç aydan fazla süre geçmesine rağmen gerekli belgelerin teslim edilmediği gerekçesiyle bu defa başvuru hakkında Genel Müdürlüğün 4/9/2017 tarihli işlemi ile 21.116 TL idari para cezası uygulanmıştır.

12. İdari para cezasına ilişkin evrak, başvurunun "*Göktürk Merkez Mahallesi... Eyüp/İstanbul*" adresinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

13. Ulusal Yargı Ağı Bilişim Sistemi (UYAP) aracılığıyla temin edilen belgelere göre başvurunun "*Göktürk Merkez Mahallesi... Eyüp/İstanbul*" adresinin MERNİS kayıtlarında görülen beyan ve tescil tarihinin 2/3/2016 olduğu anlaşılmıştır.

14. Başvurucu 7201 sayılı Kanun'un 21. maddesinin (2) numaralı fıkrası kapsamında MERNİS'te kayıtlı bulunan adresine 8/9/2016 tarihinde yapıldığı belirtilen tebligatın esasen MERNİS'te kayıtlı olmayan bir adrese yapıldığını, ayrıca bu tebligatın ilgili mevzuatta belirtilen usule de uygun yapılmadığını, dolayısıyla tebligattan haberdar olmadığını, hatalı tebligattan kaynaklanan idari para cezasının kaldırılması gerektiğini ileri sürerek 27/11/2017 tarihinde Ankara Nöbetçi Sulh Ceza Hâkimliğine başvuruda bulunmuştur.

15. Ankara 7. Sulh Ceza Hâkimliğince 12/2/2018 tarihinde yetkisizlik kararı verilerek dava dosyası, Mihalıççık Sulh Ceza Hâkimliğine (Hâkimlik) gönderilmiştir.

16. Hâkimlikçe 16/2/2018 tarihinde Tensip Tutanağı düzenlenerek idari para cezasına dayanak teşkil eden bilgi ve belgelerin Genel Müdürlükten istenmesine karar verilmiştir.

17. Genel Müdürlüğün 5/3/2018 havale tarihli cevap yazısında "*itiraz konusu idari para cezasının ilgili mevzuat çerçevesinde gerekli incelemeler yapıldıktan sonra uygulandığı*" belirtilerek söz konusu cezaya karşı yapılan itirazın reddedilmesi talep edilmiştir. Anılan yazıda başvurunun tebligatın hatalı yapıldığı iddiasına ilişkin herhangi bir açıklamada bulunulmamıştır.

18. Hâkimliğin 19/3/2018 tarihli kararı ile "*işletme ruhsatının düzenlenebilmesi için mali eksikliklerin tamamlanmasına yönelik yapılan bildirimden itibaren üç ay içinde eksikliklerin itiraz eden tarafından tamamlanmadığı, idari para cezasına itiraz edene yapılan*

tebligatların usulüne uygun yapıldığı, bu bağlamda idari para cezası kararının hukuka uygun olduğu[nun] anlaşıl[dığı]" gerekçesiyle başvurunun idari para cezasının kaldırılmasına ilişkin talebi reddedilmiştir.

19. Başvurucu 30/3/2018 tarihli dilekçesi ile özette idari para cezasına konu tebligatın MERNİS'te kayıtlı adresine yapıldığının belirtilmesine rağmen bu adresin MERNİS'te kayıtlı bir adres olmadığını, MERNİS kayıtları kontrol edilmeden yapıldığı anlaşılan tebligata dayalı olarak idari yaptırıma maruz kalmasının hukuka aykırı olduğunu, hatalı adrese tebligat yapıldığına ilişkin itirazının ise Hâkimliğin gerekçeli kararında karşılanmadığını, adresin tespiti için MERNİS kayıtlarının kontrol edilmesi hâlinde maddi gerçeğin ortaya çıkacağını belirterek karara itiraz etmiştir.

20. Eskişehir 1. Sulh Ceza Hâkimliğinin 6/4/2018 tarihli kararı ile "dosya içeriğine göre Mihaliççik Sulh Ceza Hâkimliğinin 19/03/2018 tarih ve 2018/12 değişik iş sayılı başvurunun reddine dair verilen kararı usul ve yasaya uygun olup, herhangi bir isabetsizlik görülmediği" gerekçesiyle başvurunun itirazı reddedilmiştir.

21. Nihai karar 13/4/2018 tarihinde başvurucuya tebliğ edilmiştir.

22. Başvurucu 14/5/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

23. 7201 sayılı Kanun'un 10. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Tebliğat, tebliğ yapılacak şahsa bilinen en son adresinde yapılır.

Bilinen en son adresin tebligata elverişli olmadığına anlaşılması veya tebligat yapılamaması hâlinde, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresi, bilinen en son adresi olarak kabul edilir ve tebliğat buraya yapılır."

24. 7201 sayılı Kanun'un 21. maddesinin ikinci fıkrası şöyledir:

"Gösterilen adres muhatabın adres kayıt sistemindeki adresi olup, muhatap o adreste hiç oturmamış veya o adresten sürekli olarak ayrılmış olsa dahi, tebliğ memuru tebliğ olunacak evraki, o yerin muhtar veya ihtiyar heyeti azasından birine veyahut zabuta amir veya memurlarına imza karşılığında teslim eder ve tesellüm edenin adresini ihtiva eden ihbarnameyi gösterilen adresteki binanın kapısına yapıştırır. İhbarnamenin kapıya yapıştırıldığı tarih, tebliğ tarihi sayılır."

V. İNCELEME VE GEREKÇE

25. Mahkemenin 28/1/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği düşünüldü:

A. Gerekçeli Karar Hakkının İhlal Edildiğine İlişkin İddia

1. Başvurucunun İddiaları

26. Başvurucu, idari yaptırım kararına itirazlarının gerekçe gösterilmeksizin reddedildiğini belirterek adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür.

2. Değerlendirme

27. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir."

28. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrası şöyledir:

"Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır"

a. Kabul Edilebilirlik Yönünden

29. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

b. Esas Yönünden

i. Genel İlkeler

30. Anayasa'nın 36. maddesinin birinci fıkrasında herkesin adil yargılanma hakkına sahip olduğu belirtilmiş ancak gerekçeli karar hakkından açıkça söz edilmemiştir. Bununla birlikte Anayasa'nın 36. maddesine "*adil yargılanma*" ibaresinin eklenmesine ilişkin gerekçede, Türkiye'nin taraf olduğu uluslararası sözleşmelerde de güvence altına alınan adil yargılanma hakkının madde metnine dâhil edildiği vurgulanmıştır. Nitekim Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinin (1) numaralı fıkrasındaki hakkaniyete uygun yargılanma hakkının kapsamına gerekçeli karar hakkının da dâhil olduğunu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi birçok kararında vurgulamıştır. Dolayısıyla Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının gerekçeli karar hakkı güvencesini de kapsadığının kabul edilmesi gerekir (*Abdullah Topçu*, B. No: 2014/8868, 19/4/2017, § 75).

31. Anayasa'nın 141. maddesinin üçüncü fıkrasında da "*Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır.*" denilerek mahkemelere kararlarını gerekçeli yazma yükümlülüğü yüklenmiştir. Anayasa'nın bütünlüğü ilkesi gereği, anılan Anayasa kuralı da gerekçeli karar hakkının değerlendirilmesinde gözönünde bulundurulmalıdır (*Abdullah Topçu*, § 76).

32. Gerekçeli karar hakkı, kişilerin adil bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve denetlemeyi amaçlamaktadır. Bu hak, tarafların muhakeme sırasında ileri sürdükleri iddialarının kurallara uygun biçimde incelenip incelenmediğini bilmeleri ve demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesinin sağlanması için de gereklidir (*Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

33. Mahkemelerin anılan yükümlülüğü, yargılamada ileri sürülen her türlü iddia ve savunmaya karar gerekçesinde ayrıntılı şekilde yanıt verilmesi gerektiği şeklinde anlaşılamaz. Ancak derece mahkemeleri, kendilerine sunulan tüm iddialara yanıt vermek zorunda değilse de (*Yasemin Ekşi*, B. No: 2013/5486, 4/12/2013, § 56) davanın esas sorunlarının incelenmiş olduğu gerekçeli karardan anlaşılmaktadır.

34. Kanun yolu incelemesi yapan mercinin yargılamayı yapan mahkemeyle aynı sonuca ulaşması ve bunu aynı gerekçeyi kullanarak veya atıfla kararına yansıtması kararın gerekçelendirilmiş olması bakımından yeterlidir (*Yasemin Ekşi*, § 57).

35. Bir davada tarafların -hukuk düzenince- hangi nedenle haklı veya haksız görüldüklerini anlayıp değerlendirebilmeleri için usulüne uygun şekilde oluşturulmuş, hükmün içerik ve kapsamı ile bu hükme varılırken mahkemenin neleri dikkate aldığı ya da almadığını gösteren, ifadeleri özenle seçilmiş ve kuşkuya yer vermeyecek açıklıktaki bir gerekçe bölümünün ve buna uyumlu hüküm fıkralarının bulunması *gerekçeli karar hakkı* yönünden zorunludur (*Sencer Başat ve diğerleri*, § 38).

ii. İlkelerin Olaya Uygulanması

36. Somut olayda başvuru, aleyhine düzenlenen idari yaptırım kararına itiraz etmiş; MERNİS'te kayıtlı olduğunun tespit edildiği belirtilen adrese MERNİS adres araştırması yapılmadan tebligat yapıldığını, nitekim MERNİS adres araştırması yapılmış olsaydı tebligatın doğru adrese yapılmış olacağını, dolayısıyla idari yaptırıma konu tebligatın hatalı olduğunu iddia etmiş; Hâkimlikçe bu iddiaları ile ilgili değerlendirme yapılmadan itirazın reddine karar verildiğini belirtmiştir.

37. Hâkimlikçe 16/2/2018 tarihinde tensip tutanağı düzenlenerek ilgili kurumdan idari para cezasına dayanak teşkil eden bilgi ve belgeler istenmiş ve itiraz incelemesi dosya üzerinden yapılmıştır. Hâkimlik itiraz incelemesinde ilgili kurumdan gelen cevap yazısı, toplanan deliller ve tüm dosya kapsamını değerlendirdiğini, itiraza konu idari para cezasının ve tebligatların hukuka uygun olduğunu belirterek başvuruçunun itirazını reddetmiştir. İtirazın reddi kararında, idari yaptırım kararına konu tebligatların hukuka uygun olduğunun belirtilmesi ile yetinilmiş; başkaca bir gerekçeye yer verilmemiştir.

38. Başvuru konusu olayda uyuşmazlık konusu tebligatın 8/9/2016 tarihinde 7201 sayılı Kanun'un 21. maddesi uyarınca başvuruçunun "*Ceyhan Atuf Kansu Caddesi...Balgat/Çankaya/Ankara*" adresine yapıldığı görülmektedir (bkz. §§ 10, 11). İdare tarafından düzenlenen tebligat evrakında bu adresin MERNİS kayıtlarından alındığı belirtilmiştir. Bununla birlikte başvuruçuyu; tebliğin çıkarıldığı tarihte MERNİS'te kayıtlı olduğu belirtilen bu adresin esasen söz konusu tarihte MERNİS'te kayıtlı olmadığını, adresin hatalı tespit edildiğini, MERNİS kayıtlarının tetkik edilmesi hâlinde bu durumun açıkça görüleceğini yargılamanın tüm aşamalarında ileri sürmüştür. MERNİS kayıtlarına göre de başvuruçunun -uyuşmazlık konusu tebligat tarihinden önce olmak üzere- adres taşıma işlemi yaparak 2/3/2016 tarihinde "*Göktürk Merkez Mahallesi... Eyüp/İstanbul*" adresini beyan ettiği ve aynı tarihte adresin tescil işleminin yapıldığı, söz konusu adresin hâlihazırda başvuruçunun MERNİS'te kayıtlı adresi olduğu görülmektedir (bkz. §§ 12,13). Buna göre başvuruçunun idare tarafından düzenlenen tebligat evrakında MERNİS kayıtlarından alındığı belirtilen adresinin tebliğin çıkarıldığı tarihte MERNİS kayıtlarında mevcut olmadığı yönündeki iddiasının kararın sonucunu değiştirebilecek nitelikte bir iddia olmasına rağmen Hâkimliğin gerekçeli kararında buna ilişkin ayrı ve açık bir cevap verilmediği anlaşılmaktadır.

39. Hâkimliğin itirazın reddi kararının gerekçesinde -başvuruçunun tüm iddialarını gerekçelendirmek zorunda olmamakla birlikte- başvuruçunun itirazına temel teşkil eden, sonuca etkili olabilecek MERNİS kayıtlarında mevcut olan adresine değil bu kayıtlarda bulunmayan başka bir adrese tebligat yapıldığı iddiası hakkında değerlendirme yapılmayarak bunu yanıtsız bırakması verilen kararda yeterli gerekçenin bulunduğu kabul edilmemesi

sonucunu doğuracaktır. Kanun yolu merciinin de bu iddiaya dair bir değerlendirme yapmadığı, başvurunun itirazının reddine karar verdiği anlaşılmaktadır. Bu nedenle yargılama süreci bir bütün olarak değerlendirildiğinde başvurunun gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği sonucuna varılmıştır.

40. Açıklanan gerekçelerle başvurunun Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

c. 6216 Sayılı Kanun'un 50. Maddesi Yönünden

41. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"(1)Esas inceleme sonunda, başvurunun hakkının ihlal edildiğine ya da edilmediğine karar verilir. İhlal kararı verilmesi hâlinde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yapılması gerekenlere hükmedilir...

(2) Tespit edilen ihlal bir mahkeme kararından kaynaklanmışsa, ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldırmak için yeniden yargılama yapmak üzere dosya ilgili mahkemeye gönderilir. Yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmayan hâllerde başvurucu lehine tazminata hükmedilebilir veya genel mahkemelerde dava açılması yolu gösterilebilir. Yeniden yargılama yapmakla yükümlü mahkeme, Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında açıkladığı ihlali ve sonuçlarını ortadan kaldıracak şekilde mümkünse dosya üzerinden karar verir."

42. Başvurucu, ihlalin tespiti ile tazminat talebinde bulunmuştur.

43. Anayasa Mahkemesinin *Mehmet Doğan* ([GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018) kararında ihlal sonucuna varıldığında ihlalin nasıl ortadan kaldırılacağı hususunda genel ilkeler belirlenmiştir. Anayasa Mahkemesi diğer bir kararında ise bu ilkelerle birlikte ihlal kararının yerine getirilmemesinin sonuçlarına da değinmiş ve bu durumun ihlalin devamı anlamına geleceği gibi ilgili hakkın ikinci kez ihlal edilmesiyle sonuçlanacağına işaret etmiştir (*Aligül Alkaya ve diğerleri* (2), B. No: 2016/12506, 7/11/2019).

44. Bireysel başvuru kapsamında bir temel hakkın ihlal edildiğine karar verildiği takdirde ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırıldığından söz edilebilmesi için temel kural, mümkün olduğunca eski hâle getirmenin yani ihlalden önceki duruma dönülmesinin sağlanmasıdır. Bunun için ise öncelikle ihlalin kaynağı belirlenerek devam eden ihlalin durdurulması, ihlale neden olan karar veya işlemin ve bunların yol açtığı sonuçların ortadan kaldırılması, varsa ihlalin sebep olduğu maddi ve manevi zararların giderilmesi, ayrıca bu bağlamda uygun görülen diğer tedbirlerin alınması gerekmektedir (*Mehmet Doğan*, §§ 55, 57).

45. İhlalin mahkeme kararından kaynaklandığı veya mahkemenin ihlali gideremediği durumlarda Anayasa Mahkemesi, 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrası ile Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü'nün 79. maddesinin (1) numaralı fıkrasının (a) bendi üzerine ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere kararın bir örneğinin ilgili mahkemeye gönderilmesine hükmeder. Anılan yasal düzenleme, usul hukukundaki benzer hukuki kurumlardan farklı olarak ihlali ortadan kaldırmak amacıyla yeniden yargılama sonucunu doğuran ve bireysel başvuruya özgülenen

bir giderim yolunu öngörmektedir. Bu nedenle Anayasa Mahkemesi tarafından ihlal kararına bağlı olarak yeniden yargılama kararı verildiğinde, usul hukukundaki yargılamanın yenilenmesi kurumundan farklı olarak ilgili mahkemenin yeniden yargılama sebebinin varlığını kabul hususunda herhangi bir takdir yetkisi bulunmamaktadır. Dolayısıyla böyle bir kararın kendisine ulaştığı mahkemenin yasal yükümlülüğü, ilgilinin talebini beklemeksizin Anayasa Mahkemesinin ihlal kararı nedeniyle yeniden yargılama kararı vererek devam eden ihlalin sonuçlarını gidermek üzere gereken işlemleri yerine getirmektir (*Mehmet Doğan*, §§ 58, 59; *Aligül Alkaya ve diğeri* (2), §§ 57-59, 66, 67).

46. İncelenen başvuruda Anayasa'nın 36. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkı kapsamında *gerekçeli karar hakkının* ihlal edildiği sonucuna varılmıştır. Dolayısıyla somut başvuruda ihlalin mahkeme kararından kaynaklandığı anlaşılmaktadır.

47. Bu durumda gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar bulunmaktadır. Yapılacak yeniden yargılama ise bireysel başvuruya özgü düzenleme içeren 6216 sayılı Kanun'un 50. maddesinin (2) numaralı fıkrasına göre ihlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılmasına yöneliktir. Bu kapsamda yapılması gereken iş, yeniden yargılama kararı verilerek Anayasa Mahkemesini ihlal sonucuna ulaştıran nedenleri gideren, ihlal kararında belirtilen ilkelere uygun yeni bir karar verilmesinden ibarettir. Bu sebeple kararın bir örneğinin yeniden yargılama yapılmak üzere Mihaliççık Sulh Ceza Hâkimliğine (2018/12 D. İş) gönderilmesine karar verilmesi gerekir.

48. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli bir giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

49. Dosyadaki belgelerden tespit edilen 294,70 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.894,70 TL yargılama giderinin başvurucuya ödenmesine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Mihaliççık Sulh Ceza Hâkimliğine (2018/12 D. İş) GÖNDERİLMESİNE,

D. Tazminata ilişkin talebin REDDİNE,

E. 294,70 TL harç ve 3.600 TL vekâlet ücretinden oluşan toplam 3.894,70 TL yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemenin, kararın tebliğini takiben başvuruçunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 28/1/2021 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.

Başkan
Hasan Tahsin GÖKCAN

Üye
Hicabi DURSUN

Üye
Muammer TOPAL

Üye
Recai AKYEL

Üye
Selahaddin MENTEŞ